

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sundhedsplejerskeordninger.

Fremsat den 3. februar 1971 af *indenrigsministeren*.

I § 6, stk. 3, i lov nr. 227 af 31. maj 1963 om sundhedsplejerskeordninger, som ændret ved lov nr. 463 af 15. december 1967, ændres „1970-71“ til: „1973-74“.

Bemærkninger til lovforslaget.

I forbindelse med gennemførelsen af den gældende lov om sundhedsplejerskeordninger, der trådte i kraft den 1. juli 1963, blev det overvejet at pålægge kommunerne en egentlig pligt til at etablere sundhedsplejerskeordninger. Tanken herom måtte imidlertid opgives, da antallet af sygeplejersker med den nødvendige supplerende sundhedsplejerskeuddannelse ikke var tilstrækkeligt. Med henblik på senere overvejelser af dette spørgsmål blev der i loven indsat en bestemmelse, hvorefter loven skulle optages til revision senest i folketingsåret 1967-68.

Da det imidlertid i 1967 stod klart, at kommunerne siden gennemførelsen af 1963-loven vel i betydeligt større omfang end før havde oprettet nye sundhedsplejerskestillinger, men at tilgangen af nye sundhedsplejersker langtfra havde været tilstrækkelig til, at alle disse stillinger havde kunnet blive besat, og da det var oplyst, at sundhedsstyrelsen havde nedsat et udvalg til at overveje en ændret tilrettelæggelse af sundhedsplejerskernes arbejde, blev fristen for lovens revision ved lov nr. 463 af 15. december 1967 udskudt til folketingsåret 1970-71.

Det af sundhedsstyrelsen nedsatte udvalg har i efteråret 1970 afgivet sin betænkning; der bl. a. indeholder en række forslag vedrørende en ændret tilrettelæggelse af sundhedsplejerskernes arbejdsområde og ordningernes administrative organisation.

På grundlag af de erfaringer, der er indvundet fra en række kommuner, hvor man på forsøgsbasis har etableret sundhedsplejerskeordninger med en traditionel arbejdstilrettelæggelse, foreslår udvalget bl. a., at sundhedsplejerskernes arbejde — i stedet for som hidtil, hvor arbejdet har været tilrettelagt således, at sundhedsplejersken aflægger et antal

rutinemæssige besøg hos alle børn i 1. leveår og derefter ophører med kontrollen — for fremtiden i højere grad tilrettelægges som en behovspræget service, således at alle børn tilses den første tid efter fødslen, mens tilsynet derefter — og også udover 1. leveår — koncentrerer om de børn, hvis sundheds- eller miljøproblemer gør fortsat sundhedsplejersketilsyn ønskeligt.

Det foreslås tillige, at sundhedsplejersken aflægger besøg hos gravide nogen tid før fødslen for at få kendskab til familiens eventuelle behov og for at tilrettelægge besøgene efter fødslen.

Endvidere foreslås det, at sundhedsplejerskerne, i det omfang personalesituationen tillader, får til opgave at bidrage til, at personer, herunder ældre, med aktuelle eller potentielle handicaps opsøges, vejledes og støttes med gennemførelsen af lægelig og/eller social behandling. Sundhedsplejerskerne bør derfor tillige kunne varetage hjemmesygeplejergaver med bistand af sygehjælpere.

Udvalget har stærkt understreget betydningen af, at løsningen af sundhedsplejerskernes opgaver koordineres med løsningen af de opgaver på det sundhedsmæssige og sociale område, som påhviler andre organer og institutioner, først og fremmest de praktiserende læger og hjemmesygeplejeordningen.

Udvalget foreslår endvidere, at opgaven med etablering af sundhedsplejerskeordninger henlægges til amtskommunerne, og at der i hver amtskommune ansættes en ledende sundhedsplejerske, der får til opgave med bistand af assisterende amtssundhedsplejersker og fornødent kontorpersonale og i samarbejde med amtslægeinstitutionen og amtsrådets social- og sundhedsudvalg at udarbejde og formulere